

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. гр. Хасково, 12.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Георгиев

при участието на секретаря Милена Д. Борисова
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Георгиев Административно
наказателно дело № 20235640201010 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за
административните нарушения и наказания.

Образувано е по жалба от „Гарант-2000“ ООД, ЕИК: 126182689, със
седалище и адрес на управление: град Хасково, ул. „Преслав“ № 28, ет. 2, ап.
10, представлявано от Д.В.А. – управител, чрез адв. И. М. – АК - Хасково
срещу Наказателно постановление № Х-25-ДНСК-263/19.10.2023 г. на
Началник на Дирекция за национален строителен контрол, град София, с
което на основание 237, ал. 1, т. 6, предл. първо от Закона за устройство на
територията, вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от ЗУТ, на
дружеството - жалбоподател е наложена административна санкция –
имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 142, ал. 5,
т. 7, вр. чл. 144, ал. 1, т. 3 от ЗУТ и чл. 12, ал. 1 от Наредба № 6/24.02.2014 г.
за ППКЕЕПРЕМ. В подадената жалба се релевират оплаквания за
незаконосъобразност и неправилност на атакуваното с нея наказателно
постановление. Твърди се, че същото било нищожно, защото липсвала

разбираема воля на административнонаказващия орган, като се излагат конкретни доводи. Аргументира се в подадената жалба и тезата, че наказателното постановление било издадено срещу лице, което не било субект на административнонаказателна отговорност, а отделно такава отговорност вече била ангажирана на за процесния обект „Дом за стари хора“ с издаване на наказателно постановление срещу Главен архитект на Община Хасково. Сочи се в подадената жалба също така и че наказателното постановление било издадено при допуснати съществени процесуални нарушения при описание на деянието и обстоятелствата, при които било извършено нарушението, необсъждане на подаденото възражение от страна на наказващия орган, несъответствие със съставения АУАН, а така също в нарушение на материалния закон, в каквато насока формулира и доводи по същество. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното наказателно постановление. Претендира се и присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание пред Районен съд – Хасково дружеството - жалбоподател, редовно призовани, се представляват от управителя Д. В. А., като лично и упълномощения процесуален представител – адв. И. М. от АК – Хасково заявява, че поддържа жалбата и хода по същество аргументира тезата за нейната основателност.

Административнонаказващият орган – Началник на Дирекция за национален строителен контрол, редовно призован, не се явява. В съдебно заседание, се представлява от упълномощения по делото процесуален представител – ст. юриск. Д. У., който оспорва подадената жалба, а в хода по същество развива конкретни съображения в подкрепа на искането си да бъде оставена без уважение, а атакуваното с нея наказателно постановление – потвърдено. При условията на евентуално отправя възражение за прекомерност на претендираните от другата страна разноски.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, легитимирано да атакува наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

ХАСКОВСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, за да се произнесе по основателността ѝ и след като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление,

намира за установено от фактическа страна следното:

На 05.04.2023 г. била извършена проверка от свид. М. Н. М. и свид. М. Т. М., двамата на длъжност „*****“ в Регионална дирекция за национален строителен контрол – Хасково на издадено от жалбоподателя, в качеството му на Главен архитект на Община Хасково, Разрешение за строеж № 110/17.03.2023 г. на строеж, обявено с писмо с рег. индекс РСтр-110#1/21.03.2023 г. от Община Хасково, /постъпило в РДНСК - Хасково с вх. № РС-ХС-345-00-602/23.03.2023г./. В хода на проверката било възприето от контролните органи, че по преписката към цитираното разрешение за строеж били приложени Акт за частна общинска собственост № 3559 от 15.04.2011 г. на Министерството на регионалното развитие и благоустройство и Министерството на правосъдието, Акт за публична общинска собственост № 3358 от 04.01.2010 г. на Министерството на регионалното развитие и благоустройство и Министерството на правосъдието, Скица № 15-47134 от 18.01.2023 г., издадена от Служба по геодезия, картография и кадастър гр. Хасково, Писмо изх. № 8003/23.02.2021 г. до „Ганашеви“ ООД гр. Хасково от „ЕРЮГ ЕВН Груп“, Инвестиционен проект, относно ПИ 77195.504.71, обл. Хасково, общ. Хасково, гр. Хасково, част „Устройствена“, ведно с Удостоверение за проектантска правоспособност изх. № 230101U4250, издадено от Камара на архитектите в България, относно арх. А. Л. Щ.; Застрахователна полица № *****/05.09.2022 г. от ЗАД „Армеец“, Обяснителна записка към ПУП-ПЗ на ПИ 77195.504.71 Област Хасково, План за застрояване на обект ПУП-ПЗ на ПИ 77195.504.71, обл. Хасково, общ. Хасково, гр. Хасково м. „Кенана“, одобрен със Заповед от 17.03.2023 г., Извадка от кадастралната карта на обект ПУП-ПЗ на ПИ 77195.504.71, обл. Хасково, общ. Хасково, гр. Хасково м. „Кенана“, Обяснителна записка от 17.03.2023 г., одобрена от Главен архитект на Община Хасково, Техническа проект М 1:800, одобрен на 17.03.2023 г., оценен съгласно чл. 142, ал. 6, т. 2 от ЗУТ от „Гарант-2000“ ООД, Обяснителна записка за обект „Дом за стари хора – Хасково“ в ПУП-ПЗ на ПИ 77195.504.71, обл. Хасково, общ. Хасково, гр. Хасково м. „Кенана“ от 17.03.2023 г., одобрена от Главен архитект на Община Хасково, Писмо изх. № 10409102-1 от 10.04.2023 г. от „ЕР ЮГ“ ЕАД до Кмет на Община Хасково и Комплексен доклад за оценка на съответствието на инвестиционния проект с основните изисквания към строежите за строеж „Дом за стари хора“, ПИ 77195.504.71 по КК на гр.

Хасково до Главен архитект на Община Хасково от „Гарант-2000“ ООД. Установено било от контролните органи в рамките на извършваната проверка на разрешението за строеж, че към изготвената оценка за съответствие на инвестиционен проект на строеж: „Дом за стари хора“, находящ се в ПИ 77195.504.71, по КК на град Хасково м. „Кенана“, нямало приложени изходни данни и условия за присъединяване към мрежата на техническата инфраструктура от „ЕР ЮГ“ АД – становище, предварителен договор, а „Гарант – 2000“ ООД, град Хасково имали качеството „консултант“, съгласно нормата на чл. 166, ал. 1, т. 1 ЗУТ по силата на писмен договор за възлагане на обществена поръчка с предмет „Оценка на съответствието на инвестиционните проекти на обект „Дом за стари хора Хасково“ и задължение да извърши оценяване на съответствието на инвестиционните проекти, съобразно изискванията, посочени в чл. 142, ал.5 от ЗУТ. Тези констатации били обективирани в Констативен протокол № ХС-РС-110 от 05.04.2023 г. от РДНСК – Хасково, съставен в хода на проверката и след достигнатия извод за извършено нарушение по чл. 142, ал. 5, т. 7 от ЗУТ, на 11.05.20223 г. бил съставен от свид. М. Н. М. срещу „Гарант-2000“ ООД, град Хасково, Акт за установяване на административно нарушение № Х – 25 от същата дата.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствие на законния представител на дружеството – жалбоподател – управителя Д. В.А., която, след предявяването му, го подписала без да впише обяснения или възражения по него в съответната предвидена за това графа.

В рамките на законоустановения срок от връчване на екземпляр от съставения АУАН, станало на датата на неговото съставяне – 11.05.2023 г., видно от приложената разписка е постъпило писмено Възражение вх. № РС-ХС-345-01-090 от 18.05.2023 г. до РДНСК гр. Хасково от „Гарант-2000“ ООД, град Хасково, с приложен към него Индивидуален договор към Общи условия на ЕВН ЕС за продажба на електрическа енергия при условията на доставка от последна инстанция, сключен между „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Дом за стари хора – парк „Кенана“ гр. Хасково на 12.01.2021 г.

При издаване на наказателното постановление, административно - наказващият орган възприел фактическите констатации, описани в акта за установяване на административно нарушение и достигал до извод, че на

17.03.2023 г. от Главен архитект на Община Хасково бил одобрен инвестиционния проект по части: „Архитектурна“, „Конструктивна“, „Геодизическа“, „Вик“, „Електрическа“, „Електрическа – ФЕЦ“, „Електрическа – домофонна и оповестителна система“, „Електрическа – пожароизвестителна система“ ОВКПБЗ, ПУСО и „Пожарна безопасност“, „Енергийна ефективност“, придружена с оценка за съответствие от „Билдингконсулт МГ“ ООД – идентификационен № 00437/09.10.2020 г. от АУЕР. След като приел подаденото възражение за неоснователно и установил, въз основа на Констативен протокол № 167 от 31.05.2023 г., че в законовия 14 – дневен срок в РДНСК – Хасково не е постъпило предложение от нарушителя до наказващия орган за сключване на споразумение, издал наказателното постановление и наложил процесната административна санкция.

Изложената дотук фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по – горе, както и от показанията на разпитаните в хода на делото свидетели. Съдът кредитира показанията на свидетелите М. Н. М. и М. Т. М. относно обстоятелствата, изложени в АУАН, касаещи извършената проверка и предприетите действия от контролните органи, както и тези, свързани с неговото съставяне като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал, поради което ги възприема като достоверни при очертаване на осъществената фактическа обстановка.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от Закона за устройство на територията, инвестиционните проекти подлежат на съгласуване и одобряване и са основание за издаване на разрешение за строеж. Според ал. 2 на цитираната норма, Оценката обхваща проверка за съответствие със: 1. предвижданията на подробния устройствен план; 2. правилата и нормативите за устройство на територията; 3. (изм. – ДВ, бр. 101 от 2015 г., бр. 16 от 2021 г.) изискванията на нормативните актове по всяко от основните изисквания към строежите по чл. 169, ал. 1 и изискванията по чл. 169, ал. 3; 4. взаимната съгласуваност между частите на проекта; 5. пълнотата и структурното съответствие на инженерните изчисления; 6. изискванията за устройство, безопасна експлоатация и технически надзор на съоръжения с повишена

опасност, ако в обекта има такива; 7. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012 г.) други специфични изисквания към определени видове строежи съгласно нормативен акт, ако за обекта има такива. Съгласно чл. 12, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, издадена от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, обн., ДВ, бр. 31 от 4.04.2014 г., съответният мрежови оператор изготвя и предлага на лицата по чл. 4, ал. 3 писмено становище за условията за присъединяване. Според чл. 144, ал. 1 от ЗУТ, инвестиционните проекти се съгласуват и одобряват след писмено заявление на възложителя и след представяне на: т. 3. документ с предоставени изходни данни и условия за присъединяване от експлоатационните дружества към мрежите на техническата инфраструктура в случаите, когато не е поискано издаване на виза за проектиране по чл. 140а. По силата на чл. 237, ал. 1 от ЗУТ, Началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице налага имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец както следва: т. 6 на лице, извършило оценка за съответствие на инвестиционен проект в нарушение на изискванията на чл. 142, ал. 5 и/или при упражняване на строителен надзор допуснало изпълнение на незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2 – в размер от 5000 до 50 000 лв. Следователно, деянието, за което е наложена имуществена санкция на жалбоподателя е обявено от закона за наказуемо с административно наказание.

В конкретния случай, при преценка законосъобразността на обжалваното НП, съдът намира, че не са допуснати нарушения на чл. 40 от ЗАНН, във връзка с процедурата по съставянето и връчването на АУАН в присъствие на законния представител на дружеството - жалбоподател, който се е явил и му е предявен и връчен по надлежния ред, при което той е имал възможност да упражни пълния обем от права – запознал се е с акта, вписал е в същия, че няма възражения още при връчването му, имал е възможността да депозира такива и след това, от което право се е възползвал в законоустановения срок, представяйки и съответни доказателства. Съставеният акт за установяване на административно нарушение, формално отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН относно необходимите реквизити, които следва да съдържа. Конкретно относно тези по т. 3 на

цитираната норма - да се впишат датата и мястото на извършване на нарушението, влияещо от своя страна на преценката дали е надлежно описание на нарушението откъм основните му съставомерни белези: дата, място, начин на осъществяване, следва да се изтъкне, че по отношение на датата на нарушението, че датата на неговото извършване, респ. довършване и датата на установяването му, макар да е възможно да съвпадат, се различават една от друга по своята същност и за тези различия следва да се държи сметка, както от актосъставителя, така и от съда. Твърдения в тази насока е необходимо да се съдържат всякога и в акта, и в НП, като техни задължителни реквизити по чл. 42, т. 3, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В случая, в съставения акт за установяване на административно нарушение изрично е посочено, че е прието нарушението да е извършено на 17.03.2023 г. и е конкретизирано, че тези твърдения са обвързани с датата на оценка, съгласуване и одобряване на инвестиционен проект, а ясно отграничена е датата на установяване на нарушението, станало при проверка от длъжностните лица при РДНСК – Хасково на издаденото разрешение за строеж. Същевременно, ясно е посочено и в какво се изразява изпълнителното деяние и не е налице неяснотата във фактическите твърдения, които са от естество да затруднят правото на защита в пълен предоставен от закона обем, включително в аспекта на възможността привлеченото към отговорност лице да узнае всички факти от състава на нарушение, за които се цели нейното ангажиране, а доводите в обратна насока са неоснователни. В случая, актосъставителят не е изредил редица правни норми, както счита жалбоподателя, е отграничил и се е позовал на относимите към релевираните от него факти.

На следващо място, обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган съгласно чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от ЗУТ - Началника на ДНСК в кръга на правомощията му, а по съдържанието му, доколкото е възприето изложеното в процесния АУАН, отговаря на изискванията съответно по чл. 57 от ЗАНН относно необходимите реквизити, отнасящи се описание на нарушението и относно релативната правна квалификация. Правилно и последователно са изложени и твърденията относно субекта на нарушение, като цитирането веднъж в мотивната част на дружество с различно наименование - „Билдингконсулт МГ“ ООД не променя горния извод относно ясно прокараната воля и съображения на наказващия

орган кое лице е субект на нарушение, в какво се изразява то и кое лице се санкционира с издаване на наказателното постановление, а допуснатата техническа грешка не води до извод, че допуснатото процесуално нарушение може да се квалифицира като съществено такова, с оглед въведения критерий за това – да се стига до накърняване на правото на защита.

От материалноправна страна, следва да се отбележи, че констатациите, изложени от актосъставителя в порочесния АУАН, а след това и в обжалваното НП, в което са възпроизведени изцяло, се потвърждават от събраните по делото доказателства относно обстоятелството, че на 17.03.2023 г. от Главен архитект на Община Хасково бил одобрен инвестиционния проект по части: „Архитектурна“, „Конструктивна“, „Геодизическа“, „Вик“, „Електрическа“, „Електрическа – ФЕЦ“, „Електрическа – домофонна и оповестителна система“, „Електрическа – пожароизвестителна система“ ОВКПБЗ, ПУСО и „Пожарна безопасност“, „Енергийна ефективност“, придружена с оценка за съответствие от „Гарант – 2000“ ООД, град Хасково, като няма поставена конкретна дата, на която това оценяване е станало и правилно са изложени твърдения, а по същество е прието, че оценката за съответствие е извършена към датата на одобряване на строителните книжа от Главен архитект на Община Хасково – 17.03.2023 г., към която дата е следвало да бъде изпълнено и изискването за съответствието на инвестиционния проект с основните изисквания към строежи по чл. 142, ал. 5 от ЗУТ, съответно този факт правилно да бъде оценен при изготвяне на комплексния доклад. Нещо, което в случая не е изпълнено по отношение на изискването по чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, издадена от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, обн., ДВ, бр. 31 от 4.04.2014 г., да се подаде писмено искане до съответния мрежови оператор по местонахождение на обекта при изграждане на нов обект, какъвто процесният строеж няма съмнение, че съставлява, а съответният мрежови оператор да изготви и предложи на лицата по чл. 4, ал. 3 писмено становище за условията за присъединяване, както е посочено в чл. 12, ал. 1 от цитираната наредба. Няма съмнение, че тези изисквания са отнесени към друг субект, а не към консултанта, съгласно чл. 166, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, каквато качество има „Гарант – 2000“ ООД, град Хасково, но именно в това си качество,

дружеството – жалбоподател, в дейността си е следвало да не допуска даването на положителна оценка за съответствие на инвестиционните проекти с изискванията по чл. 142, ал. 5 от ЗУТ, доколкото едно от тях, а именно това за изпълнение на задължението на възложителя/клиента по чл. 12, ал. 1, вр. чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, издадена от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, обн., ДВ, бр. 31 от 4.04.2014 г. не е било изпълнено. Или, ясно следва да се разграничи отговорността в двата случая и правилно е възприето, че санкционираното дружество, в качеството му на консултант, определен въз основа на писмен договор за възлагане на обществена поръчка с предмет „Оценка на съответствието на инвестиционните проекти на обект „Дом за стари хора Хасково“ да извърши оценка и изготви комплексен доклад за оценка на съответствието е субект на нарушението по чл. 142, ал. 5, т. 7 ЗУТ, като преценката на наказващия орган и на съда в тази насока изцяло съвпадат.

Отговорността на „Гарант – 2000“ ООД, град Хасково при извършване на оценката съгласно чл. 142, ал. 6, т. 2 от ЗУТ е обективна и безвиновна, а преценката, че съставът на административно нарушение, за което е ангажирана отговорността на дружеството – жалбоподател е осъществен не се променя и от представения Индивидуален договор към Общи условия на „ЕВН ЕС“ за продажба на електрическа енергия при условията на доставка от последна инстанция, сключен с „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, тъй като действително същият касае обект „Дом за стари хора – парк „Кенана“ гр. Хасково, но е сключен на 12.01.2021 г., а същевременно издаденото разрешение за строеж и предшестващата оценка на инвестиционните проекти за съответствие по чл. 142 ЗУТ касаят нов строеж. Следователно приложими са изискванията за клиента/възложителя по Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, издадена от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, обн., ДВ, бр. 31 от 4.04.2014 г., които пък консултантът по чл. 166 от ЗУТ е следвало да съобрази при извършване на дейността си по изготвяне на доклада за комплексна оценка на инвестиционните проекти.

Изложеното обосновава извод за осъществяване от обективна страна

признаците на състава на административно нарушение по чл. 142, ал. 5, т. 7, вр. чл. 144, ал. 1, т. 3 от ЗУТ и чл. 12, ал. 1 от Наредба № 6/24.02.2014 г. за ППКЕЕПРЕМ, както правилно деянието е квалифицирано от административнонаказващия орган, с направеното уточнение по – горе.

В случая, както бе посочено, не са представени доказателства за наличие на обективна причина, възпрепятствала точното изпълнение на задължението. Няма данни нарушението да е отстранено на по – късен етап и макар, че не са събрани данни, че са допускани и други нарушения от дружеството – жалбоподател, не би могло да се възприеме, че същото се отличава с липсата или с явно незначителна степен на обществена опасност в сравнение с други случаи. Още повече, че действително се е стигнало до отмяна на издаденото разрешение за строеж. Следователно, не са налице материалноправните предпоставки за квалифициране на случая като маловажен и за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Поради тези съображения, аргументите в насоката, изложена от страна на жалбоподателя за изключително ниска степен на обществена опасност на нарушението, които изключват отговорността се явяват несъстоятелни. От друга страна, при преценка дали наложената административна санкция се явява справедлива и съответстваща на извършеното нарушение, следва да се отбележи, че същата е индивидуализирана над установения в закона минимум, но под средния, като са изложени конкретни съображения, свързани обаче единствено с отмененото разрешение за строеж, настъпило като неблагоприятна последица. Този извод относно размера на санкцията следва да бъде ревизиран от съда, тъй като не почива на обоснована преценка относно степента на обществена опасност на деянието, която следва да бъде основана не на единствен факт, а на цялостна оценка, започвайки от естеството на самото нарушение и на същината на конкретния пропуск, който не е значителен и се дължи донякъде на неправилна преценка, на цялостното поведение на субекта на нарушение във връзка с деянието и с установените смекчаващите отговорността обстоятелства в контекста на наличния индивидуален договор към Общи условия на ЕВН ЕС за продажба на електрическа енергия при условията на доставка от последна инстанция и неправилната му оценка, което макар и да не изключва обективно отговорността, наред с липсата други установени нарушение, в т.ч. предходни

и при съвкупната оценка с липсата на отегчаващи отговорността факти, извън посочените, води до извода за необходимост от налагане на санкцията за обективната и безвиновна отговорност на дружеството съобразно установения законов минимум. Това би се явявало и най – благоприятния за санкционираното дружество режим, съответстващ и на събраните по делото доказателства за смекчаващите и отегчаващи отговорността факти, в какъвто смисъл следва да бъде изменено наказателното постановление.

С оглед изхода на спора, право на разноски имат и двете страни, но само една от тях – жалбоподателят претендира присъждане, и на основание чл. 63д от ЗАНН, в тежест на организацията, в чиято структура е административнонаказващият орган следва да бъдат възложени направените от жалбоподателя разноски за заплащане на възнаграждение на упълномощен по делото адвокат, с оглед представените доказателства, че същите са действително сторени, съобразено със степента на уважаване на жалбата. В случая обаче, е отправено искане на другата страна за намаляването му, поради прекомерност, което изисква съдът да вземе отношение дали размерът е съобразен с фактическата и правна сложност на делото. Преценката е, че делото е е приключило в едно съдебно заседание и то по своята правна сложност не се отличава от други аналогични случаи, като в това заседание пълномощникът на дружеството - жалбоподател се е явил и активно е участвал в отстояване на тезата за основателност на жалбата и в процеса на събиране на доказателства. Изложеното обосновава необходимост размерът на разноските, които следва да бъдат присъдени да бъде редуциран съобразно минимално установения относно възнаграждението на упълномощения адвокат по чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на 1300 лева, а след това присъдени отчитайки частичната основателност на жалбата, или 650 лева.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № Х-25-ДНСК-263/19.10.2023 г. на Началник на Дирекция за национален строителен контрол, град София, с

което на основание 237, ал. 1, т. 6, предл. първо от Закона за устройство на територията, вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от ЗУТ на „Гарант-2000“ ООД, ЕИК: 126182689, със седалище и адрес на управление: град Хасково, ул. „*****“, представлявано от Д. В. А. – управител е наложена административна санкция – имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 142, ал. 5, т. 7, вр. чл. 144, ал. 1, т. 3 от ЗУТ и чл. 12, ал. 1 от Наредба № 6/24.02.2014 г. за ППКЕЕПРЕМ, като НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция на 5000 лева.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол, София да заплати на „Гарант-2000“ ООД, ЕИК: 126182689, със седалище и адрес на управление: град Хасково, ул. „*****“ представлявано от Д. В. А. – управител сумата в размер на 650.00 лева, представляваща направени по делото разноси за възнаграждение на упълномощен адвокат в съответната част.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

/п/ не се чете.

Съдия при Районен съд – Хасково: Вярно с оригинала!

Секретар: Г.С.